

Piet Augustijn, openingstoespraak tentoonstelling Galerie Rehorst, Den Haag 27 oktober 2013

"[...] Dat ondanks de onderliggende techniek de vormen intuïtief tot stand komen is een van de uitgangspunten in het werk van Tineke Porck. Haar schilderijen en tekeningen zijn van zo'n verstilde eenvoud en bedachtzaamheid dat we kunnen spreken van een serene stilte en plaatsen van contemplatie. Het verschil tussen de kleine en grotere werken is vooral van praktische aard: de grote werken ontstaan in het atelier, de kleine thuis, waar de beschikbare ruimte minder groot is. [...] Tineke maakt gebruik van bestaande materialen die ze in haar werk onderbrengt: golfkarton, hout, structuren van papier en andere materialen. Ze gebruikt deze materialen in haar schijnbaar eenvoudige composities om er een andere betekenis aan te geven en om daardoor een andere (nieuwe) werkelijkheid te creëren. Een werkelijkheid waarin plaats is voor rust, ruimte en gevoel. Niet volmaakt, maar juist met veel aandacht voor de persoonlijke toets, het eigen handschrift. Klein, maar monumentaal van uitvoering. Werk, dat spontaan tot stand lijkt te zijn gekomen, maar waar wel degelijk over is nagedacht.

Als je het al een plaats zou willen geven dan moeten we kijken naar het minimalisme en een belangrijke vertegenwoordiger daarvan, Robert Ryman, die wit als kleur en stilte als leitmotiv voor zijn schilderijen hanteert. Staat bij Ryman vrijwel zijn gehele oeuvre in het teken van wit, bij Tineke Porck is dat een onderdeel van een oeuvre waarin ook (in het verleden) kleuren als geel en blauw en later grijs een belangrijke rol speelden.

Tineke was in 2005 een van de deelnemers aan de tentoonstelling Religie in de beeldende kunst in het Gorcum Museum. Deelname aan zo'n tentoonstelling houdt in dat je werk raakvlakken moet hebben of ten minste moet verwijzen naar religie of een gevoel van religie. Ze toonde toen een reeks Kruispunten, composities waarin sprake is van een diepgelaagde structuur met een zich herhalende vlakverdeling van horizontalen en verticalen die elkaar kruisen. Soms ligt daarin de nadruk op de verbindinglijnen, zonder stil te staan bij wat er op de kruispunten gebeurt. In andere schilderijen werden die kruispunten juist benadrukt en waren de lijnen door de gelaagdheid van de opbouw slechts onderhuids aanwezig. Werken die door iedere beschouwer anders werden ervaren en die ruimte boden voor reflectie en interpretatie: wat gebeurt er tussen de zekerheden van geboorte en sterven, leven en dood? Een religieuze gedachte bij uitstek.

Dat uitgangspunt vinden we in sommige van de recente werken nog terug. Kruispunten, vlakken en lijnen zijn de beeldmiddelen van Tineke Porck, ze laten de beschouwer filosoferen over het leven."